

ITI Panama w cieniu ZSRR

14 marca 2012

ITI Panama powstała w 1983 roku, w cieniu Ministra Spraw Zagranicznych ZSRR Andrieja Gromyki i operacji wywiadowczych Paktu Warszawskiego wokół USA. Ludzie zakładający ITI Panama znali Andrieja Gromykę już od połowy lat 1940.

Andriej Gromyko (1909-1989) był czołowym aparaczką ZSRR wystawionym przed dekadą do nadzorowania wroga USA.

Gromyko przeszedł przez wszystkie szczeble kariery jako ekspert do walki z amerykańskim imperializmem: specjalista od ekonomii USA w latach 1930., ambasador radziecki w Waszyngtonie w 1943 roku, przedstawiciel ZSRR w ONZ w Nowym Jorku w 1946 roku, negocjator podczas kryzysu kubańskiego w 1962 roku i w końcu negocjator układów zbrojeniowych z USA w latach 1960. i 1970.

W uznaniu swoich zasług w walce z amerykańskim imperializmem, Gromyko piastował funkcje Ministra Spraw Zagranicznych ZSRR przez 28 lat (1957-1985) i zakończył swoją karierę najpierw jako Wice Premier a następnie jako Przewodniczący Rady ZSRR. Gromyko został także członkiem Politbiura w 1973 roku i kształtował od tego czasu politykę zagraniczną ZSRR.

Podczas wykonywania swoich funkcji jako przedstawiciel ZSRR w ONZ, Gromyko poznał tam młodą tłumaczkę pochodząca z Warszawy, Mirkę Indich. Ponieważ Mirka Indich władała biegle językami polskim, rosyjskim, angielskim i niemieckim, została przydzielona do tłumaczenia przemówień Andrieja Gromyko.

Mirka Indich przyjechała do USA przez Czechy i Niemcy, gdzie pracowała dla agencji UNRRA (United Nations Rehabilitation and Relief Administration) co pozwalało jej na utrzymywanie bliskich kontaktów z amerykańskimi żołnierzami.

W końcu lat 1940., Mirka Indich poznała Hermana Taubera (także

z Polski), który mieszkał i działał w Ameryce Łacińskiej już od końca lat 1930. Para pobrała się i osiedliła w Curacao (Antyle Holenderskie). Herman Tauber prowadził rozległe, choć bliżej nieokreślone interesy w Ameryce Środkowej. Z czasem Herman Tauber zrobił podobno fortunę, chociaż nie wiadomo w jakim dokładnie sektorze działalności.

W latach 1980., ZSRR i Pakt Warszawski zainicjowały rozbudowę struktur w Ameryce Łacińskiej, które miały być zapleczem do prowadzenia akcji na terenie USA. Centrum operacyjne miało mieścić się w Wenezueli, Panama oferowała łatwy dostęp do międzynarodowej sieci bankowej a karaibskie wyspy oferowały anonimowość zakładanych spółek handlowych.

Andrej Gromyko, członek Politbiura i Minister Spraw Zagranicznych a przede wszystkim radziecki beton, forsował twardą linię wobec USA, w obliczu początków powolnego rozkładu Układu Warszawskiego. Po wpadce z instalacjami rakietowymi na Kubie w 1962 roku należało postępować ostrożnie i dyskretnie.

Ambitne plany operacyjne musiały być wsparte odpowiednimi środkami finansowymi.

ITI Panama powstała 12 maja 1983 roku, jej dyrektorem został pan Herman Tauber, rezydent Antyli holenderskich i znawca Wenezueli (gdzie miał swój biznes) a do tego małżonek Mirki Indich, która pracowała z Gromyko już w połowie lat 1940.

Rozkradanie pieniędzy FOZZ było nadzorowane i kontrolowane przez Sowietów. Zmieniono tylko sposób wykorzystania uzyskanych środków, z uwagi na zmiany geopolityczne.

Autor: Stanislas Balcerac

Źródło: [Nowy Ekran](#)